Ethernetowy sterownik I/O AVT-956

Kupienie dzisiaj nowego komputera, zwłaszcza laptopa, wyposażonego w port RS232 zaczyna powoli graniczyć z cudem. Producenci urządzeń wykorzystujących w swojej pracy komunikację coraz częściej sięgają po bardziej zaawansowane rozwiązania techniczne, np. łącza ethernetowe, czy łącza bezprzewodowe takie jak Bluetooth.

Rekomendacje:

wykonanie sterownika I/O oprócz możliwości konkretnego wykorzystania go do sterowania różnych urządzeń elektrycznych, może stanowić również wprawkę w poznawaniu Ethernetu od strony praktycznej.

PODSTAWOWE PARAMETRY

Płytka o wymiarach 145x114 mm

- Zasilanie 5 VDC
- Moduł ethernetowy IIM7010A
- Interfejs RS232 (aktualnie nie jest wykorzystywany)
- · Liczba wejść cyfrowych: 8
- Liczba wyjść: 24
- Maksymalna obciążalność wyjścia: 200 mA

Temat protokołu TCP/IP pojawiał się już wielokrotnie na łamach Elektroniki Praktycznej, ale wydaje mi się, że kolejny artykuł zostanie przyjęty z niemniejszym zaciekawieniem jak dotychczasowe, zwłaszcza, że dotyczy praktycznego modelu.

Swego czasu z dużym zainteresowaniem śledziłem dyskusje prowadzone na forum poświęconym Bascomowi i popularnemu Easy Tcpip. Tematyka ta tak mnie zainteresowała, że pokusiłem się nawet o uruchomienie na firmowej płytce modułu IIM7000A. Niestety z niewiadomych mi do dzisiaj przyczyn, moduł ten nie zadziałał. Postanowiłem pójść swoją drogą i poświęcić więcej czasu kompletnemu już modułowi IIM7010A, wyposażonemu w złącze RJ45.

I tak bazując częściowo na schemacie podłączenia procesora do modułu, powstał ten sterownik, do którego wykonałem firmową płytkę i na którym przez ponad pół roku przetestowałem setki linijek kodu i wszelkie możliwe warianty pracy modułu ethernetowego, zarówno w trybie klienta, serwera, serwera www, z adresem sztywnym oraz adresem DHCP. Pamietam, że często jako powód nie zadziałania płytki Easy TCPIP forumowicze podawali złą jakość jej wykonania (dwie ścieżki łączące moduł zwarte do masy). Moje doświadczenie w tym miejscu jest nikłe i przypuszczam, że niejednokrotnie przyczyną niezadziałania mogła być niestaranność montażu.

Wychodząc z założenia, że nie ma to jak zaprojektować i wykonać własny układ, przystąpiłem do realizacji takiego celu. Mając na uwadze powyższe kłopoty doszedłem do wniosku, że czasem chyba warto zlecić wykonanie obwodu drukowanego firmom specjalizującym się w tej dziedzinie. Wiem, że to pociąga za sobą spore koszty, ale nasz czas i wiedza także dzisiaj jest w cenie

I tak powstał ten układ, będący sterownikiem I/O, umożliwiającym podłączenie i wysterowanie 24 urządzeń oraz analizującym stan ośmiu 5-woltowych wejść. Jego schemat ideowy przedstawiono na rys. 1 (część główna) i rys. 2 (rozszerzenia). Całość została zmontowana na jednej płytce drukowanej (rys. 3). Układ został oparty na łatwo dostępnym mikrokontrolerze AVR - ATmega162. Zastosowane tranzystory sterujące BS170 nie są tranzystorami mocy, w przypadku większych prądów niż 200 mA zalecałbym więc użycie dodatkowych wzmacniaczy lub przekaźnika.

Moduł IIM7010A został podłączony do mikrokontrolera jako pamięć zewnętrzna. Wiąże się to z zajęciem sporej liczby jego wyprowadzeń, konieczne było zatem zasto-

Rys. 1. Schemat ideowy głównej części sterownika

sowanie dodatkowych expanderów PCF8574AP, sterowanych magistralą I²C. Takie rozwiązanie pozwoliło rozszerzyć liczbę dostępnych portów I/O. Program sterujący mikrokontrolerem został napisany w Bascomie. Należy pamiętać, aby w ustawieniach procesora zaznaczyć opcję "External Access

WYKAZ ELEMENTÓW Rezystory R1: 1 kΩ R2...R4, R33: 150 Ω R5...R7: 4,7 kΩ R8: 10 kΩ R10, R11, R13, R14, R16, R17, R19, R20, R22, R23, R25, R26, R28, R29, R31, R32: 5,6 kΩ R9, R12, R15, R18, R21, R24, R27, R30: 1 kΩ PR1: 10 kΩ potencjometr montażowy PR2: 2,2 kΩ potencjometr montażowy

Enable", bez tego program na pewno nie zadziała prawidłowo.

Dla bezpieczeństwa podam jeszcze bezwzględnie wymagane ustawienia bitów konfiguracyjnych (fuse):

Fusebits: Fusebit 7: Divide clock by 16 disabled

Kondensatory

C1, C2: 33 pF C3...C6, C8: 10 μF/63 V C7, C11, C16...C19: 100 nF C12, C13: 1000 μF/35 V C14: 100 nF **Półprzewodniki** U1: ATmega162 U2: 74HC573N U3: MAX232 U4: 74HC00N U5, U6, U8, U9: PCF8574AP U7: DS1813 T1...T8: BS170 Fusebit DCBA: 1111:CKSEL Fusebits High: Fusebit E: Disable OCD Fusebit F: Disable JTAG

Na płytce drukowanej (rys. 3) znalazł się konwerter poziomu sygnału interfejsu RS232 na TTL, oparty na kostce MAX232, jednak w tym przypadku nie znalazł on zastosowania.

117...T32: BS170 T9...T16: BC548 T33: BC557 D9: dioda Zenera 3V3 Inne Q1: rezonator kwarcowy 4 MHz PWR: LED 3 mm Moduł IIM7010A Podstawka Goldpin raster 2 mm pod moduł Ethernetowy Wyświetlacz LCD 16*4 Stabilizator LM317

Rys. 2. Schemat ideowy części rozszerzeń sterownika

Dodatkowo wyprowadzone zostały obok siebie punkty lutownicze magistrali I²C wraz z zasilaniem, co może ułatwić ewentualne podłączenie innych układów wykorzystywanych do własnych potrzeb. Linie używane podczas programowania mikrokontrolera zostały również wyprowadzone jako punkty lutownicze (tuż pod potencjometrem PR1). Należy je połączyć za pomocą odpowiednich wtyczek (i przejściówek) z programatorem typu "Sample Electronics programmer". Oczywiście możliwe jest stosowanie również innego programatora, według własnego uznania.

W obecnej konfiguracji zostały jeszcze wolne porty PE.0 i PD.5. Ten ostatni został wyposażony dodatkowo w tranzystor i rezystor podciągający, który w zależności od uznania może być montowany lub nie.

Montaż i uruchomienie

Montaż nie powinien sprawić większych problemów. Po wlutowaniu elementów, tuż przed włożeniem kostek w podstawki, należy najpierw zasilić całość (podając napięcie +5 V na złącze Z7). Następnie potencjometrem PR2 trzeba ustawić napięcie równe 3,3 V np. na 40 nóżce procesora. Napięcie to jest wymagane do poprawnej pracy modułu IIM7010A. W projekcie decydowałem się na zasilanie 3,3 V mimo tego, że jak zapewnia producent na szynie adresowej modułu może pojawić się napięcie 5 V i nie spowoduje ono jego uszkodzenia. Dodatkowo od spodu płytki na kostkach 74HC00N, 74HC573N, ATmega162 i na wejściu stabilizatora LM317 powinny bezwzględnie pojawić się kondensatory odprzęgające 100 nF. Niestety nie przewidziałem dla nich miejsca na płytce. Taki sposób montażu jest często stosowany i dlatego na niego zdecydowałem. Oczywiście nie zaszkodzi, gdy zostaną wlutowane podobne kondensatory również na pozostałe kości.

Rys. 3. Widok płytki drukowanej sterownika

Rys. 4. Okno robocze programu współpracującego ze sterownikiem

Przed uruchomieniem programu, należy odpowiednio skonfigurować sieć:

IP: 192.168.0.1 Maska: 255.255.254.0 Maska:

Do podłączenia sterownika do komputera należy użyć przewodu "crossowanego", czyli takiego, jakiego używa się do połączenia ze soba bezpośrednio dwóch komputerów. Dla sprawdzenia poprawności montażu można z wiersza poleceń użyć polecenia PING 192.168.0.100. W jego wyniku, gdy nie wystąpią błędy powinniśmy uzyskać komunikat jak niżej:

Microsoft Windows XP [Wersja (C) Copyright 1985-2001 Microsoft Corp. C:>ping 192.168.0.100 Badanie 192.168.0.100 z użyciem 32 bajtów danych: Odpowiedź z 192.168.0.100: bajtów=32 czas<1 ms TTL=64 Statystyka badania ping dla Statystyka badania ping dla 192.168.0.100: Pakiety: Wysłane = 4, Odebrane = 4, Utracone = 0 (0% straty), Szacunkowy czas błądzenia pakietów w millisekundach: Minimum = 0 ms, Maksimum = 0 ms, Czas średni = 0 ms C:>

Po uruchomieniu sterownika, przechodzi on w tryb nawiązywania połączenia. Teraz uruchamiamy program i klikamy na "Rozpocznij nasłuch". W tym momencie w zależności od posiadanego skanera antywirusowego lub ustawień zapory, może pojawić się informacja o próbie dokonania nasłuchu. Oczywiście należy na nią zezwolić, bo w innym wypadku program zostanie zablokowany. Nailepiej na czas testów wyłaczyć ja w ogóle. O rozpoczętym nasłuchu informować nas będzie migający w trzech kolorach prostokącik (rys. 4). Uzyskanie połączenia zostanie zasygnalizowane zmianą jego koloru na zielony.

W tym momencie możemy zacząć uruchamiać nasze urządzenia wyjściowe w każdej z trzech sekcji (Output1, Output2, Output3) i śledzić stan na każdym z ośmiu dostępnych wejść, podłączając do nich napięcie +5 V. Pojawienie się stanu wysokiego zostanie zasygnalizowane zapaleniem się zielonej kontrolki przy numerze w sekcji Input odpowiadającym danemu wejściu. W celach demonstracyjnych do jednej z sekcji wyjścia podłączyłem diody LED.

Program sterujący i ten napędzający mikrokontroler zostały wyposażone w procedury kontroli połączenia. W momencie zamknięcia programu sterownik automatycznie przejedzie w tryb nawiązywania połączenia. Nie wykrywa jedynie uszkodzenia przewodu, czy jego nagłego braku po nawiązaniu połączenia.

Rafał Chromik almatea5@poczta.onet.pl

Rejestrator służy do zbierania probek temperatury, a powstał głównie z... ciekawości, w jaki sposób zmienia się ona w ciągu doby w domu i na zewnątrz. Pozwala mierzyć temperaturę i "obrabiać dane" z dwóch źródeł jednocześnie. Odczyt danych - za pomocą komputera PC.

Wzmacniacz 18 na IRFP240/92

Wzmacniacze akustyczne od lat cieszą się zasłużona popularnością wśród elektroników. Wykonanie czajną" moc – bo aż 180W! Stało się to możliwe dzięki zastosowaniu tranzystorów IRFP240/9240.

Snake, czy o klimatu g

Artykuł prezentuje grę w węża, jednak polem gry nie jest malutki ekran telefonu komórkowego, a ekran telewizora. Gra oparta jest o procesor ATMega8 i jest na tyle nieskomplikowana, że może ją złożyć nawet początkujący elektronik.

PONADTO W NUMERZE:

- Zbliżeniowy włącznik oświetlenia Energetyczny skąpiec Kontroler dostępu

- Nontroler dostępu Niezwykłe syreny akustyczne Sterownik pieca c.o. Pod lupą Tajemnice wzmacniacza OE Szkoła Konstruktorów Czujnik oddalenia Szkoła Konstruktorów Elektroniczna świeczka Moc we wzmacniaczach mocy
- Telewizja z satelity DISEq Druga młodość Autotraxa Własne biblioteki Inteligentny dom, czyli ofensywa optoelektroniki
- Ofensywa płaskich, czyli wyświetlacze trójwymiarow Trójwymiarowe drukarki

– Hojwymiarówe drukarki A może masz pornysł na ciekawy artykuł lub projekt? Skonstruowałeś urządzenie, które jest godne zaprezentowania szerszej publiczności? Możesz napisać artykuł edukacyjny? Cheesz podzielić się doświadozeniem? W takim razie zapraszamy do współpracy na tamach Elektroniki dla Wszystkich. Kontakt: edw@elportal.pl EdW możesz zamówić w sklepie internetowym AVT: http://www.sklep.avt.pl, telefonicznie: (22) 568 99 50, fax. (22) 568 99 55, listownie: 01-939 Warszawa, ul. Burleska 9 lub e-mailem: handlowy@avt.pl. Do kupienia także w Emplikach i wszystkich większych kioskach z prasą. Na wszelkie pytania czeka Dział Prenumeraty tel.: (22) 568 99 22, prenumerata@avt.com.pl 568 99 22, pr